

Pohjanlahden ympäri

Emme koskaan päässeet merellä Uusikaupunkia pohjoisemmaksi, joten nyt suunniteltiin Pohjanlahden kierros ja käyntiä Itämeren pohjoisimmassa satamassa, Törehamnissa. Valmistelussa selvisi, että varsinkin Merenkurkusta ja Ruotsin rannikosta on erinomaista tukiaineistoa internetissä, linkit löytyvät nyt myös Marinereiden kotisivuilta kohdasta ”Linkit ja veneilytietoa”.

Lähdemme vaihtelevassa säässä liikkeelle 16.6. **Hangon** ja **Nauvon** kautta **Uusikaupunkiin**. Koko illan kestänyt kaatosade pitää meidät veneessä, ulkona ei edes näkynyt koiria. Tästä eteenpäin ollaan siis uusilla vesillä. Ensimmäinen etappi on **Rauma**, missä kiinnitytään Jussi Värren laiturille Cumbayeran kaveriksi ja vietämme mukavan iltapäivän ja illan savusaunoineen. Matkalla eteenpäin ohitamme Olkiluodon voimalan. Veden lämpötila nousee 2 – 3 °, suuret joutsenparvet viihtyvät selvästi. **Reposaaressa** pääsemme mukavasti kahvilan eteen kylkiikiinnitykseen. Kierrämme saaren jalan, kun Ullan pyörän takapyörä ei pidä ilmaa. Hienosti hoidettu paikka ja saaren eteläkärjessä kalasataman toimistorakennuksessa tyylikäs ravintola.

Maisemat muuttuvat kivisemmiksi, emme ota riskejä, pysymme virallisilla väylillä ja reiteillä. Ensimmäinen saarikohta on **Ouraluoto**, vanha merivartioasema, joka nyt on Merikarvian vapaa-ajan aluetta. Hieno ympäristö vahvistaa kapteenin suunnitelman käydä mahdollisimman monessa saarella.

Seuraavana aamuna uskallamme matkalla **Kristiinankaupunkiin** ajaa kivien reunustamaa 1,5 metrin väylää, ja hyvin vettä riittää kölin alla. Perillä saamme Ullan pyörän kuntoon ja vaihdetaan maasähköjohtoon uusi pistoke. Kaupunki vanhoine taloineen, kirkkoineen ja tuulimyllyineen miellyttää meitä, kävelyn kruunaa Jungman-rantaravintolan Midsummer Jazz.

Laiturilla tutustumme saksalaiseen purjeveneeseen Escape. Heistä tulee vähäksi aikaa matkakumppani, kunnes yhteydenpito siirtyy sähköisiin medioihin. Voimistuvassa tuulessa ja sateessa ohitamme Kaskisen ja suuntaamme seuraavaan saareen, **Gåshällanin** vanhaalle luotsiasemalle. Escape purjehti ulkoreittiä vastatuuleen ja saapui myöhemmin. Etuvessa sanoo sopimuksen irti. Matkalla Vaasaan jätämme Rumbalotten **Bergön**

kunnan tukevalle laiturille ja juhlimme juhannusta Ullan siskon luona Molpessa. 26.6. kiinnitymme **Vaasan** Segelföreningenin laituriiin. Seuraavan päivän kova etelätuuli ja sade olisivat tehneet matkasta **Fäliskäretille** tosi epämukavan, jäämme Vaasaan lepopäiväksi.

Sinne päästään kuitenkin päivää myöhemmin. Saarta hallitsee Suomen vanhin pystyssä oleva 22 m korkea puupooki vuodelta 1784. Sykähdyttävän karunkaunis ympäristö, täältä on lyhyin matka Merenkurkun yli Ruotsiin. Illalla jopa 7 venettä laiturissa kiinni. 29.6. 29 mailia avomerta **Valassaarille**, yksin. Saarella miljardien hyttysten takana 36 m korkea teräsrunkoinen majakka vuodelta 1886. Asialla olivat Eiffeltornin suunnittelijat ja rakentajat.

Valassaarilta jatkamme Vaasan ulkosaariston pohjoispuolelle, **Mikkelinsaarten Kummelskäriin**. Täälläkin viihtyvät hyttiset vanhassa mielenkiintoisessa metsässä. 1.7. tulemme **Pietarsaareen**. Matkalla viiden metrin syvässä vedessä kolahtaa jotain veneen runkoa vastaan, mitään jälkeä ei kuitenkaan jäänyt. Sisäänajo satamaan on melko mutkikas ja paikallistenkin mielestä epäselvä. Kaatosateessa käymme taksilla ostoksilla, sitten paistaakin aurinko. Toisessakin mielessä, kun kapteeni saa lakkoilevan etu vessan kuntoon. Marina Smultrongrund on kehuttavan hyvin hoidettu. Ajamme pitkälti suojaisia sisäväyliä Tankarin suuntaan. Toisen moottorin dieselin paluujärjestelmään tulee vika, jonka kuitenkin voimme Tankarissa korjata paikallisen konemiehen kanssa. Itse **Tankar** on elämys.

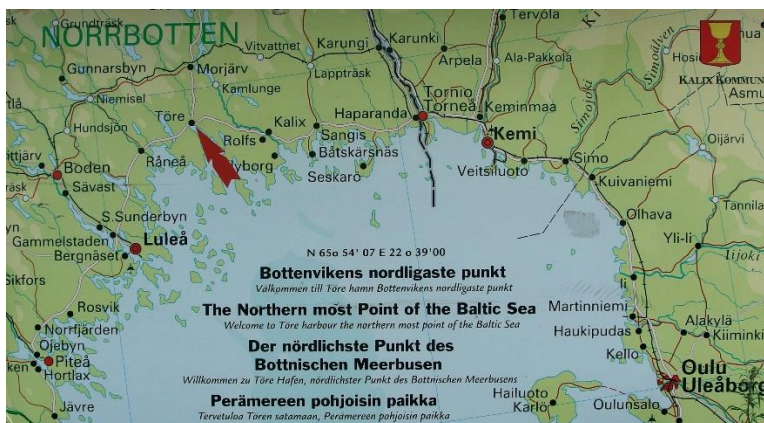

Tankarista piti lähteä Maakallaan, mutta tuuliennusteet muuttavat suunnitelmamme, lähemmekin **Ohtakar**in suojaiseen kalastus-satamaan, mistä Klasun avustuksella löytyy laituripaikka. Luontopolku kiertää koko saarta, eri vyöhykkeet selostetaan hyvin opaskylteillä. Löytyy näköalatorni, pirunpeltoja, rantaniittyjä, vanhaa metsää ja jatulintarha. 4.7. ajamme **Raahen**, missä satama on keskellä kaupunkia mielenkiintoisen merenkulkumuseon edessä. Seuraava päivä on myrskyinen, sateinen ja sumuinen eli selvä satamapäivä.

Sumun läpi 6.7. Hailuodon kaakkoispuolitse **Oulun** kauppatorin edustalle laiturii kiinni. Täällä elämä sykki, esim. erinomainen turkkilainen ravintola. Oulusta käsin vielä kerran autolla Vaasaan perhejuhliin ja venematka jatkuu 9.7. Kiviniemen kautta (tankkaus) li:n **Röyttään**, jossa on 7 venekerhon tukikohdat ja saunat, jonne kutsuttiin illalla mukaan, mukava paikka ja porukka!

Säät ovat rauhoittuneet, välillä paistaa jopa aurinko, kun jatkamme **Kemiin**. Klo 12:30 sammuu yläohjaamon navigaationäyttö (sisään rakennettu sulake oli palanut), mutta meillä on varanäyttö matkalla mukana. Kemin satama-alue on saatu hienoon kuntoon, paljon väkeä viettää sunnuntai-iltapäivänsä täällä.

Röytän saunassa oli saatu vinkki Seskarössä olevasta hyvästä ravintolasta, Seskarön Wärdshus. Jätämme Tornion ja Haaparannan väliin ja ajamme Kemistä suoraan **Seskarön** saareen. Illalla on laiturissa jopa 8 venettä.

Auringon paisteessa ajamme meri-/tunturimaisemassa **Törehamniin**. Itämeren pohjoisimmassa poijussa ei ole enää postilaatikkoa, vaan sertifikaatti pitää tilata viereisestä leirintäalueen toimistosta (sertifikaatti tuli kotiin tammikuun alussa). Pyöräilemme kylään nostaaksemme kruunuja automaatista, mutta sellaista sieltä ei löydykään.

Tästä alkaa nyt jo melkein kotimatka. Olemme yllättyneitä, miten paljon täällä on saaria ja suojaista lahtia. Vahinko, että tänne on kuitenkin 450 mailia matkaa. Ihmisiäkin liikkuu, ensimmäinen kohteemme, Brändöskäret, on viimeistä paikkaa myötä täynnä. Jatkamme **Kluntarna-saareen** ja ankkuroimme. Toinen merkittävä asia on, että merimerkkejä on tosi harvassa Suomeen verrattuna. Internet-yhteydet alkavat reistailla. En tiedä, johtuuko se Soneran sopimuksesta vai Ruotsin verkkostruktuurista.

14.7. ajamme laajojen teollisuusalueiden läpi **Luleån** keskustaan. Paikan saaminen satamasta osoittautuu tosi hankalaksi, kun varsinainen satama on täynnä. Vieressä on kuitenkin vanhan sataman tyhjä allas ja pitkien keskustelujen jälkeen saamme sinne mennä omalla vastuulla. Kaupungissa on joku tilaisuus, pankkiautomaatit antavat vain 1000 kruunua kerrallaan, jätskikioskeja emme löydä, huh huh!

Lähtiessä paistaa aurinko, ei tuulta, avomerellä 30 minuuttia paksua sumua. Olemme matkalla **Rödkallenin** ulkosaarelle. Oppaan mukaan satamaan johtaa 2,50 metriin ruopattu väylä, satamassa ravintola, ja kirjan kuva näyttää hienolta. Kartassa olevista kahdesta altaasta väylän alkupäässä ei ole mitään tietoa, mieluummin menemme sinne kuin ahtaaseen kyläsatamaan. Lähestyessä sieltä näkyy purjeveneen masto. Lähempänä asia näyttää mielenkiintoiselta: ensimmäisen altaan rautabetoniseinät ovat kaatuneet, toisen altaan betoniseinät roikkuvat osittain rautarakenteissa, sisään pääsee kuitenkin. Norjalainen purjehtia on juuri lähdössä. Myöhemmin käymme kylässä ja kuulemme, että väylä on kasvamassa kiinni, vanhassa merivartiotornissa ollut ravintola lopetti 5 vuotta sitten eikä kukaan oikein tiedä, mitä saarelle tehdään. Vanha kirkko, Eiffel-majakka, luonto on kaunis ja varsinkin altaiden muurien koloissa elävän suuren riskiläparven tekemistä on kiva seurata.

Ajaessa ulos ahtaasta altaan aukosta pidetään henkeä. Yöllä on satanut, sivutuulta 7 m/s, suunta seuraavalle entiselle merivartiostosaarelle, **Pite-Rönnskär**. Matkalla menee yhtäkkiä elektroniikka sekaisin, kunnes se palautuu normaaliksi juuri ennen saapumista. Oletamme syyn olevan magneettisissa häiriöissä, vaikka merikartoista ei löydy vastaavaa merkintää. Pite-Rönnskär on eilisen vastakohta. Täällä on elämää, saarella pidetään juuri talkoita,

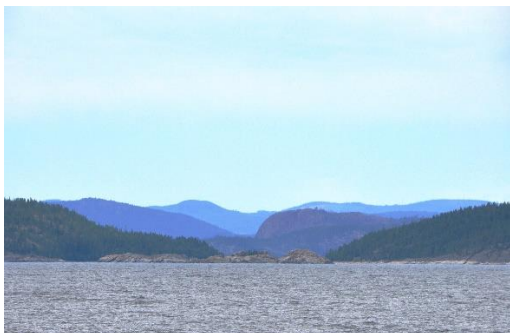
kaikki on hyvin hoidettu. Kolmas Eiffel-torni tervehtii meitä. Illalla talkoolaiset paistavat makkaraa, me olemme heiltä ostaneet savustettua kalaa.

Ennen Skellefteåta jääme yöksi **Kurjovikenin** satamaan, josta jatkamme 18.7. **Bjuröklubbiin**. Ahdas satama täyttyy viimeistä paikkaa myöten, järjestelyt ovat mielestämme jo turhan riskialttiita. Muutama sata metriä eteenpäin oleva vanha matkustajalaituri jää tyhjäksi. Seuraavana aamuna kivet kolisevat kölien alla! Satamasta johtaa polut saaren huipulle, jossa on suuri loisto, mahtava näköala ja lähellä kahvila. Luontopolulta käsin voi tutustua niemeen.

Ratan on seuraava kohde. Kiva laituri mantereen ja saaren välisessä salmessa, rauhallista. Vanhan majakan luona on hakattu vuosien 1831 ja 1840 rantaviivan merkinnät kallioon. Nyt ne sijaitsevat muutaman metrin korkeammalla. Täältä jatkamme **Patholmsvikeniin** Umeån edustalla. Käymme ensiksi kaupassa ja päätämme sitten lähteä pyörillä 17 km Umeån keskustaan. On lämmintä ja mukava reitti Lottas Krugille. Paluumatka taipuu taksilla, hyvä kun on taittopyörät. Viimeinen pysähdys ennen Höga Kusten on **Järnäsklubb**. Hyvin ahdas ja rauhaton satama, menemme vapaaehtoisesti viereiseen lahteen Svenska Kryssar Klubbenin poijuun

Nyt alkaa **Höga Kusten**. Vuoria, syviä vesiä, mukavia paikkoja japaljon ihmisiä.

Ensimmäinen satama on **Trysunda**, suojattu lahti, rannat täynnä punaisia taloja. Läheiseltä kalliolta saa hyvän yleiskuvan kylästä. Monesta paikasta löytyy vanha saaristolaiskirkko, jossa on hienoja maalauksia. 23.7. jatkamme **Ulvöhamniin**, joka on alueen vilkkain paikka, siihen pitää tottua. Illalla päiväturistit poistuvat, silloin on rauhallisempaa. Tänäpäin oli lasten ja aikuisten juoksukilpailut, näkemistä riittää.

Ulvöhamnin jälkeen seuraa **Doksta**, jossa italiainen aviopari pitää satamaa, kaikki hienosti hoidettu! Kävelemme **Skulebergetin** köysiradan asemalle ja ajamme huipulle. Koko huippua kiertää teräsvanne, joka näyttää, missä rantaviiva on jääkauden jälkeen ollut. Nyt se on 286 metriä korkeammalla. Ulla lähtee köysiradalla takaisin alas, kapteeni ottaa reitin, jossa on 800 jyrkällä metrillä tikkaita, portaita, käsiköysiä. Mutta alas pääsee.

Seuraavan päivän **Bönhamn** on taas rauhallinen paikka, vanha kalastajakylä hyvin suojaisessa lahdessa. Saapuessa olemme vasta toinen vene, illalla paikka on täynnä. Koko päivän sumurintamia siirtyy paikasta toiseen. Ensimmäistä kertaa pitkään aikaan käytämme peräankkuria.

26.7. sumu vain jatkuu. Lähdemme kuitenkin liikkeelle, tutka ja AIS avustavat mukavasti. Sumu häviää juuri, kun tullaan perille **Häggvikiin**, pitkän lahden pohjukassa. Myös rauhallinen paikka, vihreitä niittyjä, vuoria taustalla. Lähistöllä kulttuurikeskus Mannaminne, mihin on kerätty vaikka minkälaisia koneita, rakennuksia ja taidekokoelmia. Ulla pyöräilee ostoksille, kapteeni kiipeeä **Stortorgetin** näköalapaikalle, vähän hikistä mutta kannattavaa. Illalla tulee satamaan suuri alus. Epäilyksistä huolimatta satamamestari saa sen hetken päästä sopivaan paikkaan.

Häggvikistä jatkamme **Härnösandiin**, mihin Höga Kusten päättyy. Kaupunkielämä on aikamoinen muutos viime päivien maisemiin.

Matkalla etelään käymme **Skatanissa**, **Skärsåssa** ja **Axmar Bryggassa**. Paikat ovat mantereella ja niihin pääsee autolla. Se luo pohjan erinomaisille kalaravintoloille, joita kaikkia kokeiltiin. Kylät ovat hienosti hoidettuja, kaikissa hyviä laitureita.

Tämän nautiskelun jälkeen seuraava pysähdyspaikka on mieleen. Ankkuroimme **Trödjefjärdenillä** ja nautimme luonnosta. Iltaan mennessä lähelle saapuu kaksi saksalaista venettä.

Aamulla pujottelemme ensiksi kapeilla reiteillä, kunnes pääsemme Gävlelahden avoimille vesille. Rannikkoviivaa myötäillen tulemme **Ängskärsklubbiin**.

Satama on vähän ränsistynyt, mutta hyvällä paikalla ja pikku ravintola toimii asuntovaunualueen asiakkaiden voimin.

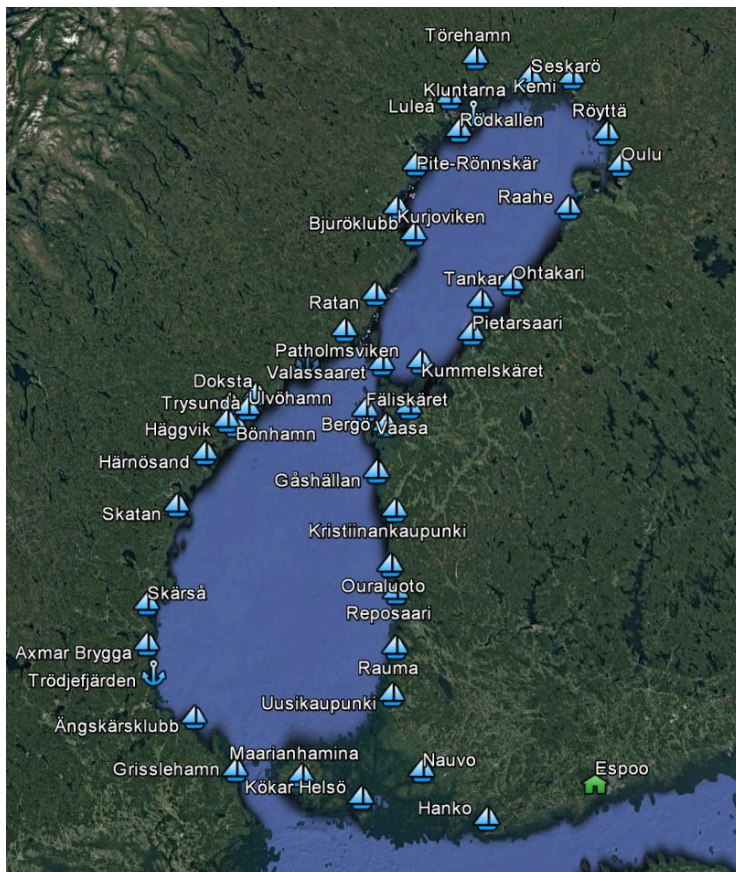

2.8. ylitämme Öregrundsgrepenin ja jatkamme Öresundia etelään. **Grislehamnissa** menemme itäpuolella olevaan lauttasatamaan, josta on suora yhteys Ahvenanmaalle. Lukuisat kalastajaveneet luovat satamaan hienon tunnelman.

3.8. ajamme sivutuulella **Maarianhaminaan** Länsisatamaan ja pidämme tuulen ja sateen takia vapaapäivän. 5.8. **Kökarin Helsöhön** josta 6.8. eteenpäin **Hankoon**. Saavumme keskelle muskeliveneiden poker run-tapahtumaa ja ihmettelemme järjestelyjä merellä. Onneksi oli Hangosta satamapaikka varattu etukäteen. 7.8. kahdeksan tunnin ajo kotilaiturille.

Taas oli koettu paljon uusia ja mielenkiintoisia maisemia!

16.6. – 7.8.2016
1526 mailia
202 konetuntia
46 satamaa